

Odluka kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim stanova

Koristeći se ovlaštenjima koja su mi data članom V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II. 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pruža pomoć, kada to ocijeni neophodnim, u iznalaženju rješenja za sve probleme koji se pojave u vezi sa civilnom implementacijom”;

Pozivajući se na stav XI. 2 Zaključaka Vijeća za implementaciju mira koje se sastalo u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Vijeće pozdravilo namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja Sporazuma o civilnoj implementaciji Mirovnog ugovora da bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme, kako je prethodno rečeno, “donošenjem obavezujućih odluka, kada to bude smatrao neophodnim,” u vezi sa određenim pitanjima, uključujući (u skladu sa podstavom (c) ovog stava) i “druge mjere u svrhu osiguranja implementacije Mirovnog sporazuma na čitavoj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta”;

Pozivajući se **dalje** na član I:1. pomenutog Aneksa 10 koji se isključivo odnosi na promoviranje poštivanja ljudskih prava i povratka raseljenih osoba i izbjeglica;

Uzimajući u obzir značaj koji Upravni odbor Vijeća za

implementaciju mira daje pitanju ubrzanja povratka izbjeglica i osiguravanju potpune i nediskriminirajuće implementacije imovinskih zakona BiH;

Uzimajući nadalje u obzir potrebu da se na cjelokupnoj teritoriji Bosne i Hercegovine, na najefikasniji i najpravičniji način provedu zakoni u vezi sa povratom imovine, te da se osigura usklađeno provođenje tih zakona u svakom entitetu;

Svjestan da entitetski dužnosnici nadležni za rješavanje izbjegličkih i stambenih pitanja nisu bili u mogućnosti da nakon višemjesečnih pregovora postignu dogovor o konkretnim odredbama neophodnim za gore spomenuti proces usklađivanja, te da je istekao rok koji su postavili entiteti na imovinskoj konferenciji u Tesliću, da se postigne potpuna harmonizacija do 15. novembra 2001. godine;

Konstatujući da je Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine zatražilo poduzimanje koraka od strane Ureda visokog predstavnika kako bi se uskladili entitetski zakoni koji regulišu povrat imovine u cilju zaštite osnovnih ljudskih prava i ubrzavanja procesa povratka izbjeglica.

Uzimajući u obzir i imajući u vidu gore navedeno, ovim donosim slijedeću odluku:

ODLUKA

kojom se proglašava Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim stanova.

Dole navedeni Zakon će stupiti na snagu kao što je i navedeno u članu 24. na privremenoj osnovi, dok Federalni Parlament ne usvoji ovaj Zakon u odgovarajućoj formi, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uslova.

ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRESTANKU PRIMJENE ZAKONA O NAPUŠTENIM STANOVIMA

Član 1.

U članu 1. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima ("Službene novine Federacije BiH, br. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99 i 43/99) u njegovom izmijenjenom i dopunjenom obliku (u daljem tekstu: Zakon), u stavu 2. iza riječi "napuštenim" briše se tačka i dodaju riječi "odnosno kojima prestaju da važe stanarska prava do stupanja nosioca stanarskog prava u posjed stana u skladu sa ovim zakonom".

Stav 3. mijenja se i glasi:

"Nadležni organi iz stava 2. ovog člana rješavaju o pravima nosilaca stanarskog prava da stupe u posjed njihovih stanova koji su proglašeni privremeno, odnosno trajno napuštenim, i pravima privremenih korisnika napuštenih stanova".

Član 2.

U članu 2. stav 4. iza riječi "korištenju" brišu se riječi "tog stana" i dodaju riječi "ili produženje privremenog korištenja tog stana u skladu sa ovim zakonom".

Preostali dio stava ostaje nepromjenjen.

Član 3.

Iza člana 2. dodaje se novi član 2a. koji glasi:

"Član 2a.

Odredbe ovog zakona se takođe primjenjuju na ugovore o zamjeni stana, gdje je zamjena stana izvršena u periodu od 1. aprila 1992. do 7. februara 1998. godine u skladu sa Zakonom o

preuzimanju Zakona o stambenim odnosima ("Službene novine Federacije BiH", br. 11/98, 38/98, 12/99 i 19/99, u daljem tekstu: ZOSO).

U slučaju kada su stranke koje su zaključile ugovor o zamjeni podnijele zahtjev za povrat stana prije isteka roka iz člana 5., nadležni organ rješava o zahtjevu u skladu sa ovim zakonom. U slučaju kada se stranke izjasne da ostaju pri zamjeni, nadležni organ u svakoj opštini će ugovor o zamjeni smatrati važećim i izvršiće obnovu ugovora o korištenju u skladu sa članom 18c. stav 2. tačka 4. ovog zakona.

U slučaju kada stranke koje su zaključile ugovor o zamjeni nisu podnijele zahtjev za povrat stana prije isteka roka iz člana 5., nadležni organ u svakoj opštini će izvršiti obnovu ugovora o korištenju u skladu sa članom 18c. stav 2. tačka 4. ovog zakona.

U slučaju kada je samo jedna stranka koja je zaključila ugovor o zamjeni podnijela zahtjev za povrat prije isteka roka iz člana 5., nadležni organ će o zahtjevu pismenim putem obavijestiti nadležni organ opštine na čijoj teritoriji se nalazi zamjenjeni stan za koji zahtjev nije podnesen. Po prijemu obavijesti i ovaj nadležni organ će smatrati da je zahtjev za povrat stana koji je u njegovoj nadležnosti podnesen prije isteka roka iz člana 5., i o zahtjevu će odlučiti u skladu sa zakonom.

U slučaju spora o valjanosti ugovora o zamjeni, nadležni organ će u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije BiH, br. 2/98) kojima se rješavaju prethodna pitanja, postupak prekinuti i uputiti stranke da pokrenu postupak pred nadležnim sudom. Izuzetno od odredbi Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", br. 42/98), teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da je po

osnovu ugovora o zamjeni pravo na stan stekla na dobrovoljan način i u skladu sa zakonom. U slučaju gdje se jedan od zamjenjenih stanova nalazi na teritoriji neke od država nastalih od bivše SFRJ, teret dokazivanja je na stranki koja tvrdi da zamjena nije izvršena na dobrovoljan način i u skladu sa zakonom, u cilju uspostavljanja pravnog statusa prije izvršene zamjene. “

Član 4.

U članu 3. stav 3. druga rečenica mijenja se i glasi:

“Osoba koja stan koristi bez pravnog osnova će se po službenoj dužnosti prinudno iseliti odmah ili najkasnije u roku od 15 dana, a nadležni organ nije dužan da osigura alternativni smještaj za ove osobe.”

Stav 4. mijenja se i glasi:

“Privremeni korisnik stana kojem je u skladu sa odredbama ovog zakona naloženo iseljenje iz stana i na kojeg se odnosi član 7a., član 11., odnosno član 11a. ovog zakona, obavezan je iz stana koji je koristio iseliti u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja iz člana 6. ovog zakona kojim se potvrđuje pravo nosioca stanarskog prava na stan.”

Stav 5. mijenja se i glasi:

“Privremenom korisniku stana kojem je u skladu sa odredbama ovog zakona naloženo iseljenje iz stana, a koji u skladu sa ovim zakonom ima pravo na alternativni smještaj, organ uprave obezbjeđuje smještaj u kantonu na čijoj je teritoriji imao posljednje boravište. Privremeni korisnik dužan je iseliti iz stana u roku iz člana 7. ovog zakona.”

Iza stava 5. dodaju se novi stavovi 6., 7. i 8. koji glase:

“Standard za obezbjeđenje alternativnog smještaja je jedna ili više prostorija, koje korisnika obezbjeđuju od elementarnih nepogoda i štite njegovo pokućstvo od oštećenja, sa najmanje 5 m² po osobi. Takav smještaj mogu činiti i poslovni prostor ili prostorije u sustanarstvu.

U slučaju da nadležni organ na teritoriji na kojoj je privremeni korisnik imao posljednje boravište nema mogućnosti da obezbijedi alternativni smještaj, drugi nadležni organi, uključujući opštinske organe, društva i preduzeća u državnom vlasništvu, kao i kantonalni i federalni organi, dužni su u svrhu obezbjeđenja alternativnog smještaja u skladu sa ovim zakonom, staviti na raspolaganje drugi smještaj koji imaju.

Izuzetno, ukoliko su stan ili kuća privremenog korisnika u kojoj je živio na dan 30. aprila 1991. godine neuseljivi ili useljeni, nadležni organ za obezbjeđenje alternativnog smještaja na pismeni zahtjev privremenog korisnika koji čeka na obnovu, odnosno ispražnjenje stana ili kuće koju je koristio na dan 30. aprila 1991. godine, je organ nadležan za obezbjeđenje alternativnog smještaja u opštini na čijoj se teritoriji nalazi stan ili kuća u kojoj je privremeni korisnik živio 30. aprila 1991. godine.”

Sadašnji stavovi 6. i 7. postaju stavovi 9. i 10.

Član 5.

Član 5. stav 3. mijenja se i glasi:

“Ako nosilac stanarskog prava u roku propisanom ovim članom ne podnese zahtjev za povrat stana nadležnom upravnom organu, nadležnom sudu ili Komisiji za imovinske zahtjeve izbjeglica i raseljenih lica (u daljem tekstu: Komisija), odnosno zahtjev za izvršenje odluke Komisije u roku navedenom u Zakonu o izvršenju odluka Komisije za imovinske zahtjeve izbjeglica i

raseljenih lica ("Službeni glasnik Federacije BiH, br. 43/99 i 51/00), prestaje mu stanarsko pravo."

Član 6.

U članu 6. stav 1. dodaje se druga rečenica koja glasi:

"Zahtjev će biti rješavan hronološkim redoslijedom kojim je zahtjev primljen, ukoliko drugačije nije propisano zakonom."

Iza stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

"Nadležni organ neće odbiti zahtjev po osnovu odredaba iz ZOSO, osim ako se radi o osobama koje se ne smatraju članovima porodičnog domaćinstva iz člana 6. ZOSO. Nadležni organ neće odbiti zahtjev ni po osnovu stranog državljanstva koje je podnosilac zahtjeva stekao nakon 30. aprila 1991. godine."

Član 7.

U članu 7. stav 1. tačka 1., iza riječi "stanarskog prava" dodaju se riječi "u skladu sa članom 3. stav 1. ovog zakona".

U stavu 1. tačka 6. riječi "ZOSO" zamjenjuju se riječima "ovim zakonom."

U stavu 1. dodaju se nove tačke 7. i 8. koje glase:

"7. izričito upozorenje da će protiv sadašnjeg korisnika biti pokrenut krivični postupak ukoliko otuđi stvari iz stana, odnosno stan na drugi način oštetiti; i

8. izričito upozorenje da će sadašnji korisnik koji je višestruki korisnik, biti kažnjen novčanom kaznom u skladu sa članom 18f. stav 3. ovog zakona. "

Sadašnji stavovi 2. i 3. brišu se.

Član 8.

Iza člana 7. dodaje se novi član 7a. koji glasi:

“Član 7a.

Rok za iseljenje iz stana u skladu sa članom 7. stav 1. tačka 5. ovog zakona je 15 dana od dana dostavljanja rješenja. Privremeni korisnik nema pravo na alternativni smještaj u skladu sa članom 7. stav 1. tačka 6. ovog zakona osim ukoliko je sadašnji korisnik privremeni korisnik u skladu sa članom 2. stav 3. ovog zakona, i:

1. nije višestruki korisnik kao što je definisano u članu 11. i 11a. ovog zakona; i

2. u periodu od 30. aprila 1991. do 4. aprila 1998. je napustio stan ili nekretninu koja se nalazi na teritoriji Bosne i Hercegovine; i

1. stan ili nekretnina koju je napustio je useljena, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine je podnio zahtjev za povrat stana nadležnom upravnom organu, sudu ili Komisiji u skladu sa svim rokovima predviđenim zakonom, ili zahtjev za povrat nekretnine u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe i čeka na donošenje rješenja, odnosno odluke po tom zahtjevu; ili

2. za napušteni stan ili nekretninu rješenje po zahtjevu za povrat, odnosno odluka Komisije je donesena, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odredbe, odnosno od dana sticanja zakonske mogućnosti na podnošenje zahtjeva, podnio zahtjev za izvršenje rješenja/ odluke, zavisno koji datum je kasniji; ili

3. napušteni stan ili nekretnina su oštećeni ili

uništeni, a privremeni korisnik ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. je podnio zahtjev za povratak i obnovu ili čeka na pomoć za obnovu.

U slučaju kada sadašnji korisnik ispunjava uslove iz stava 1. ovog člana, rok za iseljenje iz stana ne može biti duži od 90 dana od dana dostavljanja rješenja. Ukoliko privremeni korisnik prestane da ispunjava uslove iz ovog stava, a rješenje sa rokom od 90 dana je već doneseno, nadležni organ bez odlaganja, po službenoj dužnosti donosi novo rješenje o iseljenju sa rokom za iseljenje od 15 dana od dana dostavljanja rješenja, kao i zaključak o izvršenju.

U izuzetnim okolnostima, rok iz stava 2. ovog člana može biti produžen do godinu dana, ako opština ili davalac stana na korištenje koji su nadležni za osiguranje alternativnog smještaja, u skladu sa članom 3. ovog zakona pruže kantonalnom organu uprave nadležnom za stambene poslove detaljnu dokumentaciju vezanu za njihova nastojanja da osiguraju alternativni smještaj i nakon što kantonalni organ utvrdi da postoji dokumentovani nedostatak raspoloživog stambenog prostora uz saglasnost Ureda Visokog predstavnika. U svakom pojedinačnom slučaju moraju biti ispunjeni standardi Evropske konvencije o ljudskim pravima i njenih Protokola, a nosilac stanarskog prava mora biti obaviješten o odluci o produženju roka i osnovu za produženje 30 dana prije isteka roka.

Sadašnji korisnik je dužan dokazati da udovoljava svim uslovima za dodjelu alternativnog smještaja u skladu sa ovim zakonom, uključujući broj podnesenog zahtjeva za povrat, odnosno broj rješenja o povratu imovine u kojoj je živio 1991. godine. Ukoliko privremeni korisnik nije u mogućnosti dokazati da ispunjava uslove, nadležni organ postupa u skladu sa Zakonom o upravnom postupku u cilju utvrđivanja činjeničnog stanja."

Član 9.

U članu 8. iza stava 2. dodaju se novi stavovi 3. i 4. koji glase:

“Ukoliko je žalbeni postupak pokrenut, nadležni organ zadržava kopije dokumentacije koja se odnosi na predmet, odnosno preduzima sve potrebne radnje da se osigura izvršnje rješenja bez obzira na pokretanje žalbenog postupka. Ukoliko o žalbi protiv rješenja kojim je udovoljeno zahtjevu nije odlučeno u roku utvrđenom u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, prvostepeno rješenje i stanarsko pravo podnosioca zahtjeva se smatraju potvrđenim.

U slučaju kada je kantonalno ministarstvo nadležno za stambene poslove poništilo rješenje prvostepenog organa, poništenje se smatra djelimičnim u skladu sa članom 236. stav 3. Zakona o upravnom postupku i odnosi se samo na dio u kome se odlučuje o pravu sadašnjeg korisnika ukoliko ne postoji osnov i za poništenje odluke o pravu podnosioca zahtjeva. Ukoliko nadležni organ potvrdi stanarsko pravo podnosioca zahtjeva, rok za iseljenje iz stana u skladu sa članom 7. stav 1. tačka 5. ovog zakona teče od dana dostavljanja prvostepenog rješenja koje je djelimično poništeno.”

Član 10.

U članu 9. iza stava 2. dodaje se novi stavovi 3. i 4. koji glase:

“U slučaju kada zapisnik iz vremena kada je stan napušten ne postoji, nadležni organ vrši kontrolu stana u vrijeme donošenja rješenja iz člana 6. ovog zakona. Nadležni organ je u skladu sa svojim ovlastima dužan zatražiti pokretanje krivičnog postupka protiv sadašnjeg korisnika koji prilikom dobrovoljnog, odnosno prinudnog iseljenja, nezakonito otuđi imovinu ili stvari iz stana, odnosno koji stan svjesno oštetiti. Nadležni organ je u rješenju dužan obavijestiti, odnosno upozoriti sadašnjeg korisnika o krivičnim sankcijama u skladu sa članom 7. stav 1. tačka 7. ovog zakona.

Nadležni organ u zapisniku navodi sve relevantne podatke, uključujući i podatke o stupanju u posjed stana, ispražnjenju ili pečaćenju stana, koje dostavlja u skladu sa uputstvom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša. Na ovaj način dostavljeni i primljeni podaci se unose, obrađuju, dostavljaju i koriste samo na način i u svrhu provedbe imovinskih zakona u skladu sa Dejtonskim mirovnim sporazumom.”

Član 11.

U članu 11. stav 4. mijenja se i glasi:

“Višestruki korisnik je, između ostalog, sadašnji korisnik koji koristi stan i koji:

1. je nosilac stanarskog prava na ili koristi više od jednog stana; ili

2. ima porodičnu kuću ili stan, u slučajevima kada je kuća, odnosno stan dovoljno sačuvan, odnosno takav može biti sa manjim popravkama, da mu omogućava osnovne uslove za život (osnovnu zaštitu od atmosferskih uticaja, pristup vodi i električnoj energiji, mogućnost grijanja, osnovnu privatnost i sigurnost imovine); ili

3. ima u posjedu kuću ili stan u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine (u daljem tekstu: dom u kojem je živio 1991. godine); ili kada je član njegovog porodičnog domaćinstva u posjedu njegovog doma u kojem je živio 1991. godine, u slučajevima kada je njegov dom u kojem je živio 1991. godine dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav, da mu omogućava osnovne uslove za život; ili

4. već mu je nadležni organ obezbijedio alternativni smještaj; ili

5. ima člana svog porodičnog domaćinstva koji ima smještaj na teritoriji Federacije BiH, ili u istom mjestu ili opštini na teritoriji Bosne i Hercegovine gdje je živio 1991. godine; ili

6. ima zakonsko pravo da vrati u posjed svoj dom u kojem je živio 1991. godine, i dom u kojem je živio 1991. godine je dovoljno sačuvan ili može sa manjim popravkama biti takav da mu omogućava osnovne uslove za život, kao što je to opisano u ovom stavu, i omogućeno mu je da vrati u posjed svoj dom u kojem je živio 1991. godine; ili

7. čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, u skladu sa članom 11a. ovoga zakona.”

Iza stava 4. dodaje se novi stav 5. koji glasi:

“Minimalni standard za alternativni smještaj iz člana 3. stav 6. ovog zakona primjenjuje se samo na tačke 4., 5. i 7. iz stava 4. ovog člana.”

Sadašnji stav 5. postaje stav 6.

Iza stava 6. dodaje se novi stav 7. koji glasi:

“U smislu ovog člana, pod pojmom “porodično domaćinstvo” se smatraju svi članovi porodičnog domaćinstva na dan 30. april 1991. godine, a ukoliko nisu bili članovi porodičnog domaćinstva na dan 30. april 1991. godine, smatraju se i bračni drug, roditelj ili dijete, kao i druge osobe prijavljene da žive sa privremenim korisnikom.”

Član 12.

Iza člana 11. dodaje se novi član 11a. koji glasi:

“Član 11a.

Privremeni korisnik čije su stambene potrebe zadovoljene na drugi način, između ostalog je:

1. privremeni korisnik koji je dobrovoljno prodao nekretninu u kojoj je živio na dan 30. aprila 1991. godine; ili

2. privremeni korisnik koji je dobrovoljno zamijenio nekretninu ili stan u kojem je živio na dan 30. aprila 1991. godine, u čijem je posjedu ili ih je prenio na treće lice; ili
3. privremeni korisnik koji je odbio alternativni smještaj koji mu je ponuđen u pismenoj formi od strane nadležnog organa, ili je odbio pomoć za obnovu njegovog doma od 30. aprila 1991. godine. Nadležni organ obavještava privremenog korisnika o posljedicama odbijanja alternativnog smještaja, odnosno pomoći za obnovu; ili
4. privremeni korisnik koji boravi u istoj opštini kao i 1991. godine, osim ukoliko može pružiti dokaze da se ne može vratiti u svoj dom od 1991. godine; ili
5. privremeni korisnik koji je bio podstanar 1991. godine; ili
6. privremeni korisnik koji ima na raspolaganju dovoljno sredstava, uključujući primanja kojima može sam sebi obezbijediti smještaj. Kao dovoljna sredstva koja su na raspolaganju smatra se iznos od jedne četvrtine vrijednosti potrošačke korpe utvrđene od strane nadležnog organa za statistiku, pomnožen sa brojem članova porodičnog domaćinstva, plus 200 KM (konvertibilnih maraka) na ime troškova stanovanja; ili
7. privremeni korisnik kojem je nosilac stanarskog prava obezbijedio smještaj u svojstvu podstanara u najmanjem trajanju od šest mjeseci u istom kantonu, osim ako se privremeni korisnik pismeno saglasio sa ponuđenim smještajem od strane nosioca stanarskog prava u bilo kojoj opštini. Standardi smještaja su utvrđeni u članu 3. stav 6. ovog zakona, ili

8. privremeni korisnik koji je u periodu između 30. aprila 1991. i 4. aprila 1998. godine napustio stan ili nekretninu u kojoj je boravio na teritoriji Bosne i Hercegovine za koju je podnio zahtjev za povrat, a naknadno zahtjev povukao; ili

9. privremeni korisnik kome je nakon 6. aprila 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem društvenom vlasništvu, u periodu od najduže 150 dana od dana dodjele izvršene u skladu sa izuzećem izdatim od strane Ureda visokog predstavnika u skladu sa Odlukom Visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se istog nije odrekao u roku od 60 dana od dana odobrene dodjele, odnosno od dana stupanja na snagu ovog zakona, zavisno koji datum je kasniji; ili

10. privremeni korisnik kojem je nakon 6. aprila 1992. godine dodijeljeno zemljište u državnom, odnosno bivšem društvenom vlasništvu, a do izdavanja izuzeća od strane Ureda visokog predstavnika u skladu sa Odlukom Visokog predstavnika o zabrani dodjele zemljišta u društvenom vlasništvu, osim ukoliko se u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona te dodjele nije odrekao; ili

11. privremeni korisnik koji je dobio kredit, građevinski materijal ili bilo koju drugu vrstu pomoći za građenje ili novčane pomoći u periodu od 150 dana od dana dobijanja pomoći ili dana dobijanja prvog obroka novčane pomoći, ukoliko se ove pomoći nije odrekao u roku od 60 dana od dana dobijanja pomoći, odnosno u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, zavisno koji datum je kasniji.

U smislu tačaka 9. do 11. iz stava 1. ovog člana, nadležni

organ obaviještava privremenog korisnika o posljedicama neodricanja od dodjeljenog zemljišta, odnosno pomoći u građevinskom materijalu ili novčane pomoći.

U smislu ovog člana, pod pojmom "privremeni korisnik" smatraju se osobe definisane u članu 11. stav 7. ovog zakona."

Član 13.

Član 12. mijenja se i glasi:

"Nadležni organ može u skladu sa ovim zakonom dodijeliti stan na privremeno korištenje kao alternativni smještaj privremenom korisniku u slučajevima kada je odluka donesena u skladu sa članom 6. i dostavljena nosiocu stanarskog prava u skladu sa zakonom, i kada:

1. sadašnji korisnik dobrovoljno iseli iz stana u roku navedenom u odluci, a nosilac stanarskog prava, član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine, ili ovlašteni zastupnik ne preuzme ključ od stana u roku od 30 dana od dana prijema pismene obavijesti od nadležnog organa da je stan iseljen; ili

2. sadašnji korisnik se iselio iz stana nakon prinudnog izvršenja, a nosilac stanarskog prava, član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik ne preuzme ključeve od iseljenog stana u roku od 30 dana od dana prijema pismene obavijesti od nadležnog organa da je stan iseljen.

U slučaju da sadašnji korisnik ne napusti stan u roku koji je naveden u rješenju, a nosilac stanarskog prava propusti podnijeti zahtjev za izvršenje u roku od 30 dana nakon što je istekao rok za iseljenje sadašnjeg korisnika, nadležni organ po službenoj dužnosti vrši prinudno iseljenje sadašnjeg korisnika koji nema pravo na alternativni smještaj u skladu sa ovim zakonom. Nadležni organ može stan privremeno dodijeliti na korištenje sadašnjem korisniku koji ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa ovim zakonom, ili drugom privremenom korisniku koji ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa

ovim zakonom i Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim nekretninama u vlasništvu građana ("Službene novine Federacije BiH" br. 11/98, 29/98, 27/99, 43/99). Nadležni organ u zaključku o izvršenju rješenja ili obavještenju da je stan ispražnjen i zapečaćen, obavještava podnosioca zahtjeva o njegovoj obavezi da preuzme ključeve od stana, odnosno o mogućnosti da prema ovom članu stan može biti korišten kao alternativni smještaj.

Od trenutka kada nosilac stanarskog prava, član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine, odnosno ovlašteni zastupnik preuzme ključeve od stana, na stanarsko pravo se primjenjuju odredbe ZOSO izuzev člana 44. stav 1. tačka 6., člana 47. i člana 49."

Član 14.

Iza člana 12. dodaje se novi član 12a. koji glasi:

"Član 12a.

Nadležni organ je obavezan stan iz člana 12. ovog zakona, a prema kriterijima iz člana 3. stav 6. ovog zakona, dodijeliti na privremeno korištenje u skladu sa članom 18d. ovog zakona osobi koja:

1. ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa članom 7a., 11. i 11a. ovog zakona; i
2. trenutno je privremeni korisnik stana ili nekretnine; i
3. obavezna je napustiti stan ili nekretninu prema rješenju donesenom po zahtjevu za povrat u skladu sa ovim zakonom, ili Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim nekretninama u vlasništvu građana, odnosno prema odluci Komisije koja je podnesena na izvršenje.

Privremeno rješenje neće biti produženo ukoliko nosilac stanarskog prava, član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik zahtijevaju preuzimanje

ključeva od stana. Nadležni organ će privremenog korisnika iseliti odmah po isteku perioda od 6 mjeseci i uručiti ključeve od stana nosiocu stanarskog prava, članu njegovog porodičnog domaćinstva ili ovlaštenom zastupniku.

Ukoliko je kod suda pokrenut postupak oduzimanja stanarskog prava, a odluka nije pravosnažna, postupak se prekida. Nadležni organ šalje obavijest nosiocu stanarskog prava da on, ili član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik može preuzeti ključeve i stupiti u posjed stana.

Ukoliko nosilac stanarskog prava, član njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine ili ovlašteni zastupnik ne preuzmu ključeve od stana prije isteka roka navedenog u članu 18d. ovog zakona, raspolaganje stanom će se urediti u skladu sa članom 13. ovog zakona.”

Član 15.

Član 13. mijenja se i glasi:

“Nakon prestanka stanarskog prava na osnovu člana 5., kao i stanarskog prava za kojeg je zahtjev za povrat stana odbijen, odbačen, odnosno povučen, davalac stana na korištenje može raspolagati stanom nakon proteka roka iz člana 18d. ovog zakona do čijeg isteka su takvi stanovi pod upravom organa nadležnog za stambene poslove.

Vraćanje stanova pod upravom organa nadležnog za stambene poslove davaocu stana na korištenje nakon proteka roka iz člana 18d. ovog zakona, urediće se uputstvom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša.

Svaka dodjela stana suprotno odredbi iz stava 1. ovog člana i člana 18d. ovog zakona, ništava je.”

Član 16.

U članu 14. stav 1. iza riječi “Komisijom” brišu se riječi “za

imovinske zahtjeve raseljenih osoba i izbjeglica (Opći okvirni mirovni sporazum, Aneks VII, u daljem tekstu: Komisija)".

Član 17.

U članu 18. riječi "(Službene novine Federacije BiH, br. 2/98)" brišu se.

Član 18.

U članu 18a. stav 1. riječ "prethodni" brišu se.

Iza stava 1. dodaju se novi stavovi 2. i 3. koji glase:

"U slučaju kada je sud odredio naknadu sredstava osobi iz stava 1., nosilac stanarskog prava može u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima namirenje tih sredstava zahtijevati od nadležnog organa ili davaoca stana na korištenje.

Nadležni organ je odgovoran za sva oštećenja stana od trenutka kada je stan napušten od strane nosioca stanarskog prava do trenutka njegovog vraćanja u posjed nosiocu stanarskog prava ili članu njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine u skladu sa ovim zakonom. Sve popravke od strane nosioca stanarskog prava ili člana_njegovog porodičnog domaćinstva iz 1991. godine da stan vrati u stanje prije njegovog napuštanja, smatraće se kao "sredstva kojima je nosilac stanarskog prava otklonio ratnu štetu" u svrhu otkupa stana u skladu sa Zakonom o prodaji stanova na kojima postoji stanarsko pravo ("Službene novine" Federacije BiH, br. 27/97, 11/98, 22/99 i 27/99, 7/00 i 32/01). "

Član 19.

Član 18c. mijenja se i glasi:

"Ukoliko privremeni korisnik ima pravo na novi ugovor o korištenju stana u skladu sa članom 2. stav 4. ovog zakona, organ uprave nadležan za stambene poslove ovlašten je da zaključi ugovor o korištenju stana u skladu sa ZOSO.

Privremeni korisnik će imati pravo na novi ugovor o korištenju stana u skladu sa članom 2. stav 4. ovog zakona ukoliko je stanarsko pravo stekao po osnovu jednog od slijedećih načina:

1. prenosom stanarskog prava na njega kao supružnika ili člana porodičnog domaćinstva nakon smrti prethodnog nosioca stanarskog prava, u skladu sa ZOSO; ili
2. prenosom stanarskog prava nakon razvoda od prethodnog nosioca stanarskog prava; ili
3. bio je prvi nosilac stanarskog prava nakon što je stan izgrađen; ili
4. putem važećeg ugovora o zamjeni stana u skladu sa ZOSO i članom 2a. ovog zakona.

Privremeni korisnik nema pravo na obnovu ugovora o korištenju stana u skladu sa članom 2. stav 4. ovog zakona ukoliko je višestruki korisnik u skladu sa članom 11. stav 4. tačka 1. do 6. ovog zakona, ili članom 11a. stav 1. tačka 1., 2., 8., 9., 10. ili 11., ili ako nema pravo na alternativni smještaj u skladu sa članom 7a. stav 1. tačka 2. (a) ili (b) ovog zakona.

Izuzetno od člana 11. stav 7. i člana 11a. stav 3. ovog zakona, uslovi iz prethodnog stava ovog člana se primjenjuju samo na privremenog korisnika i člana njegovog porodičnog domaćinstva na dan 30. april 1991. godine.

Obnova ugovora o korištenju, odnosno dodjeli stana izvršena u suprotnosti sa ovim članom, ništava je.

Postupak po kome se utvrđuje pravo privremenog korisnika na obnovu ugovora o korištenju stana urediće se uputstvom federalnog Ministarstva prostornog uređenja i okoliša u roku

od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona. Nadležni javni pravobranilac, u skladu sa svojim ovlastima i uputstvom, nadzire postupak i vrši kontrolu zakonitosti obnove ugovora o korištenju, odnosno dodjele stana, kao i kupovine stana po osnovu takve obnove ili dodjele.”

Član 20.

Član 18d. mijenja se i glasi:

“Stan iz člana 13. ovog zakona stavlja se pod upravu organa nadležnog za stambene poslove i koristi u svrhu privremenog korištenja do donošenja rješenja u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona po svim zahtjevima podnesenim za povrat nekretnina, odnosno do donošenja rješenja po svim zahtjevima za povrat stanova u društvenom vlasništvu podnesenim u skladu sa članom 5. ovog zakona. Po isteku ovog roka stan se u roku od šest mjeseci vraća davaocu stana na korištenje u skladu sa članom 13. Ovaj stav se primjenjuje na sve stanove, bez obzira da li su proglašavani napuštenim ili ne.

Pravo na privremeno korištenje stana u smislu prethodnog stava ima osoba iz člana 3. stav 5. ovog zakona ili iz člana 7. stav 1. Zakona o prestanku primjene Zakona o privremeno napuštenim nekretninama u vlasništvu građana, u skladu sa standardom utvrđenim u članu 3. stav 6. ovog zakona.

Rješenje za privremeno korištenje u skladu sa ovim članom daje se za period ne duži od šest mjeseci. Privremeni korisnik može tražiti produženje privremenog rješenja za period ne duži od šest mjeseci, a krajnji rok privremenog korištenja ističe protekom roka iz stava 1. ovog člana.

Prilikom odlučivanja o zahtjevu za produženje privremenog rješenja, nadležni organ je dužan utvrditi u postupku da li privremeni korisnik i dalje ima pravo na alternativni smještaj u skladu sa ovim zakonom. Nadležni organ će izdati novo privremeno rješenje ili na prethodnom rješenju naznačiti da je

važnost rješenja produžena za slijedećih šest mjeseci, uključujući i datum do kojeg je rješenje izdano. Ukoliko nadležni organ odluči da privremeni korisnik nema pravo na alternativni smještaj, nalaže privremenom korisniku iseljenje iz stana u roku od 15 dana.

Ukoliko privremeni korisnik u bilo kojem trenutku prestane ispunjavati uslove za alternativni smještaj u skladu sa zakonom, nadležni organ po službenoj dužnosti donosi rješenje za prestanak privremenog korištenja i nalaže privremenom korisniku iseljenje iz stana u roku od 15 dana.

Izuzetno, u pogledu stanova koji su na raspolaganju Federalnog ministarstva odbrane, kada pravo na korištenje stana prestaje u skladu sa članom 5., odnosno članom 12., ili kada je zahtjev konačno odbačen u skladu sa ovim zakonom, nadležni organ Federalnog ministarstva odbrane privremenom korisniku stana može izdati novi ugovor o korištenju stana u slučajevima kada se od njega traži da iseli iz stana u skladu sa ovim zakonom da bi omogućio povratak predratnog nosioca stanarskog prava odnosno kupca stana, pod uslovom da njegove stambene potrebe nisu riješene na drugi način.”

Član 21.

Član 18e. mijenja se i glasi:

“Nosilac stanarskog prava na uništenom ili oštećenom stanu može, izuzetno od člana 5. ovog zakona, podnijeti zahtjev za povrat stana u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.”

Član 22.

Članovi 18f. i 18g. brišu se.

Član 23.

Sadašnji član 18h. postaje član 18f., mijenja se i glasi:

“Za sljedeće prekršaje nadležni organ uprave kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 1000 do 5000 KM:

1. ako ne uzme u obzir pretpostavku da se osobe koje su napustile svoje stanove između 30. aprila 1991. i 4. aprila 1998. godine smatraju izbjeglicama i raseljenim licima prema Aneksu 7 Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, kako je to predviđeno u članu 3. stavovima 1. i 2. zakona;
2. ako ne naloži iseljenje iz stana u roku od 15 dana u skladu sa članom 3. stavovima 3. i 4. zakona;
3. ako ne obradi zahtjev za prinudno iseljenje iz razloga što je jedna od strana uložila žalbu na prethodnu odluku, kako je to previđeno u članu 8. stav 3. zakona;
4. ako ne preda stan u skladu sa članom 9. zakona;
5. ako se od nadležnog organa uprave traži da preduzme mjere protiv višestrukog korisnika, kao što je to utvrđeno u članu 11. stav 3., ili ako ne izda odluku u skladu sa članom 11. stav 6. zakona.

Za kršenje stava 1. ovog člana, odgovorna osoba u nadležnom organu uprave se takođe kažnjava novčanom kaznom u iznosu od 200 do 1000 KM.

Osim gore navedenog, osoba koja je višestruki korisnik, kako je to određeno:

1. u članu 11. stav 4. tačka 1., 2. ili 7. zakona, i koja ne ispoštuje rok za iseljenje određen u rješenju iz člana 6. ovog zakona, kazniće se

novčanom kaznom u iznosu od 500 do 5000 KM;

2. u članu 11. stav 4. tačka 3. do 6. zakona, i koja ne ispoštuje rok za iseljenje određen u rješenju iz člana 6. ovog zakona, kazniće se novčanom kaznom u iznosu od 250 do 1000 KM.

Prekršajni postupak iz stavova 1., 2. i 3. ovog člana provodi se u skladu sa Zakonom o prekršajima kojima se povređuju federalni propisi ("Službene novine Federacije BiH, br. 9/96). Mjesna nadležnost se određuje u skladu sa gore pomenutim zakonom."

Član 24.

Ova Odluka se objavljuje bez odlaganja u Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine, i stupa na snagu osam dana nakon objavljivanja.

Sarajevo, 4. decembar 2001. godine

Wolfgang Petritsch

Visoki predstavnik